

רע"פ 3057/18 - טל פלדמן נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 3057/18

לפני: כבוד השופט א' שהם

המבקש: טל פלדמן

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד, מיום 25.03.2018, בע"פ 41069-12-17, שניתן על ידי כב' הרכב השופטים: א' טל - נשיא; ד' מרשק מרום; נ' בכור

המבקש: בעצמו

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' הרכב השופטים: א' טל - נשיא; ד' מרשק מרום; ו-נ' בכור), בע"פ 41069-12-17, מיום 25.3.2018, בגדרו של פסק הדין, נדחה ערעורו של המבקש על הכרעת דינו של בית משפט השלום בראשון לציון (כב' השופט ש' דקל נוה - שופטת בכירה), בת"פ 14717-04-16, מיום 1.2.2017.

2. בהחלטתי מיום 31.5.2018, הוריתי על עיכוב ביצוע עונש המאסר לריצוי בעבודות שירות אשר הושת על עמוד 1

המבקש, עד להחלטה אחרת.

רקע והליכים קודמים

3. נגד המבקש הוגש כתב אישום לבית משפט השלום בראשון לציון, אשר ייחס לו עבירה של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין). מעובדות כתב האישום עולה, כי המתלוננת, עובדת סוציאלית בלשכת הרווחה בהרצליה, טיפלה, במסגרת תפקידה, בכל הקשור להסדרי הראייה של המבקש עם בתו הקטינה בת 7 שנים, ד.פ. (להלן: ד.פ.). עוד נמסר, כי ביום 30.3.2016, התקשר המבקש אל המתלוננת על מנת לשוחח עמה בנוגע להסדרי הראייה שנקבעו לו. במסגרת שיחתם, נתגלע ויכוח בין המבקש למתלוננת, אשר במהלכו אמר המבקש למתלוננת:

"... הכל מצולם ... הכל הכל מצולם. כולל שאת בחדרי חדרים כולל שאת חושבת מחשבות לבד כולל זה שאמרת לי שאת לא יכולה לעשות כן יכולה לא יכולה... אם אני ממש רוצה אני יכול לפגוע בה [ד.פ.], אני יכול אפילו, אני לא רוצה לדבר על להרוג אותה. ביום שבת אני יכול, אני לא אעשה את זה אל תדאגי... הנה אני אומר לך גם אותך אם הייתי ממש רוצה הייתי יכול להרוג אני יכולתי אני יכולתי אני לא עושה את זה... זה לא היה בעיה הייתי מכניס איזה סכין לרווחה הייתי אצלכם ברווחה בהרצליה היום אני לא יודע אם אנחנו יכולים להפגש אבל אז יכולתי יכולתי להרוג אותך אולי גם את שירה אפילו יכולתי הייתי מכניס איזה סכין או משהו... בבוא היום... הלוואי שאני אהיה שם ואני אהיה שם ללמד עלייך קטגוריה... אני יכול לרצוח את ד.פ. בשבת... יכולתי לרצוח גם אותך גם את אבא שלי אני יכול לרצוח, הוא בן אדם בן 84, זה קל, זה אפילו לא קשה".

4. בכתב האישום נטען, כי במעשיו המתוארים, איים המבקש בפגיעה שלא כדין בגופם ובחירותם של המתלוננת, אביו של המבקש, ובתו ד.פ., במטרה להפחידם או להקניטם.

5. ביום 1.2.2017, הורשע המבקש, לאחר ניהול משפט הוכחות, בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום. המבקש הודה, כי ביום האירוע הוא התקשר אל המתלוננת על מנת לשוחח עמה, אך טען כי מטרת דבריו הייתה להסביר לה מדוע הוא אינו מסוכן, וכי לא היה בדבריו משום כוונת איום או הקנטה. במסגרת הכרעת דינו, עמד בית משפט השלום על הקשרם של אמירות המבקש, המצוטטות בכתב האישום. דבריו של המבקש נאמרו, כך נקבע, לאחר שבמסגרת שיחת הטלפון, ביקש הלה מהמתלוננת להגיש חוות דעת על אודותיו לבית המשפט לענייני משפחה, בה תמליץ על הסרת הפיקוח של הוריו של המבקש בעת מפגשים בינו לבין בתו, והרחבת הסדרי הראייה שלו. זאת, במקום תסקיר שהגישה המתלוננת באותה תקופה, בו המליצה כי מפגשי המבקש ובתו יתקיימו בפיקוח. המתלוננת התנתה הגשת תסקיר מעודכן בכך שהמבקש יעבור אבחון לגבי מצבו, וזאת במימון חלקי של לשכת הרווחה, הצעה שלה התנגד המבקש. לאחר ויכוח בין השניים בעניין זה, אמר המבקש למתלוננת את הדברים המצוטטים מעלה.

בית משפט השלום קבע, כי יסודות עבירת האיומים התקיימו במקרה דנן, וזאת משום שהיה בדברי המבקש כדי להפחיד ולהקניט את המתלוננת. עוד הטעים בית משפט השלום, כי אין בכך שבהמשך דבריו הוסיף המבקש שאין בכוונתו לממש את איומיו, "כדי לבטל את עצם אמירת האיומים או ליטול מהם את עוקצם". בית משפט השלום קבע בנוסף, כי מתקיים במבקש גם היסוד הנפשי הנדרש בעבירת האיומים. זאת, נוכח מודעותו של המבקש לטיב מעשיו

ולקיומן של הנסיבות הרלוונטיות, ולאור כוונתו של המבקש להפחיד או להקניט את המתלוננת "כדי שתשנה את המלצותיה בעניין הסדרי הראייה". לעניין יסוד הכוונה, העיר בית משפט השלום, כי "אין זה מעלה או מוריד לעניין זה כי הנאשם [המבקש] לא התכוון לפגוע בפועל במי ממושאי איומיו"

6. ביום 12.11.2017, גזר בית משפט השלום את דינו של המבקש, והשית עליו 5 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות; הופעלו שני עונשי מאסר מותנים בני 4 ו-5 חודשים אשר ירוצו בחופף לתקופת המאסר בפועל בעבודות שירות; 4 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים, לבל יעבור המבקש עבירת איומים; התחייבות בסך ₪ 2,000, למשך שנתיים, לבל יעבור המבקש עבירת איומים.

7. המבקש הגיש לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד ערעור אשר נסב על הרשעתו בדיון. יצוין, כי בית המשפט המחוזי דחה את בקשת המבקש, כי מותב השופטים יאזין להקלטת שיחתו עם המתלוננת, בקובעו "שדי בהתרשמות בית משפט קמא מקלטת השיחה, שאותה שמע", לצד תמליל מלא של השיחה, "כדי להגיע למסקנה הנוגעת למהימנות דברי המתלוננת בכל הקשור לתוכן השיחה ולהתייחסותה לדברי המערער [המבקש] במהלכה". בית המשפט המחוזי קבע בפסק דינו, כי הרשעת המבקש "בדיון יסודה ולא נגרם כל עוול למערער [למבקש] מהרשעתו", ולפיכך דחה את הערעור. בית המשפט המחוזי הוסיף וקבע, כי דברי המבקש, לפיהם הוא אינו מתכוון לממש את איומיו, אינם משנים את מהות אמירותיו, וכי "כל אדם סביר היה מפרש אותם כאיומים".

הבקשה לרשות ערעור

8. בבקשה לרשות הערעור המונחת לפניי, משיג המבקש על הרשעתו בעבירה שיוחסה לו. במסגרת הבקשה, חוזר המבקש על מרבית טענותיו, כפי שנטענו בפני הערכאות הקודמות. לטענת המבקש, הוא לא התכוון להפחיד את המתלוננת בדבריו אליה, ולשיטתו הדברים נאמרו בטון "מפייס, רגוע ושקט". המבקש הוסיף וטען, כי גם אם התבטא באשר ליכולתו להרוג את המתלוננת, את בתו, ואת אביו, הוא לא הביע כוונה עתידית לעשות כן.

דיון והכרעה

9. כידוע, רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן במשורה והיא שמורה למקרים חריגים, בהם מתעוררת שאלה משפטית כבדת משקל או סוגיה ציבורית רחבת היקף, החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים להליך; או למקרים בהם מתעורר חשש מפני עיוות דין מהותי או אי-צדק שנגרם למבקש (רע"פ 869/18 אבו גויעד נ' מדינת ישראל (14.5.2018); רע"פ 638/18 רוני גולן נ' מדינת ישראל (1.5.2018); רע"פ 2054/18 רבאיעה נ' מדינת ישראל (12.03.2018)) לאחר שעיינתי בבקשת רשות הערעור ובנספחיה, הגעתי לידי מסקנה כי הבקשה אינה עומדת באמות המידה האמורות, ואוסיף כי אין מתעורר חשש לעיוות דין או לחוסר צדק שנגרם למבקש. זאת ועוד, טענותיו של המבקש מופנות, הלכה למעשה, כלפי ממצאים שבעובדה, שנקבעו על ידי בית משפט השלום, וכידוע, ערכאת הערעור איננה נוטה להתערב בממצאים מעין אלה, אלא בנסיבות חריגות, שאינן מתקיימות במקרה דנן (רע"פ 1739/18 אברהם בן

ששון נ' מדינת ישראל (28.03.18); ע"פ 7066/13 אלמליח נ' מדינת ישראל (08.12.2017)). ביתר שאת אמורים הדברים, שעה שמדובר בערכאת ערעור "בגלגול שלישי" (רע"פ 1739/18 בן ששון נ' מדינת ישראל (28.03.2018); רע"פ 378/18 פלוני נ' מדינת ישראל (6.3.2018)). עוד אוסיף, כי הלכה למעשה הבקשה מהווה משום ניסיון לערוך "מקצה שיפורים" לתוצאת הערעור בעניינו הפרטני של המבקש, ניסיון שאין להיעתר לו (רע"פ 2782/18 איאד נ' קמ"ט ארכיאולוגיה במינהל האזרחי לאזור יהודה ושומרון (27.5.2018); רע"פ 1921/18 חברת דור חקלאים בע"מ נ' מדינת ישראל (27.5.2018) די בטעמים אלו, על מנת לדחות את הבקשה.

10. אציין בנוסף, כי גם לגופו של עניין לא מצאתי ממש בטענותיו של המבקש, ודין להידחות. קביעותיהן של הערכאות הקודמות, לפיהן התקיים במבקש יסוד נפשי של כוונה להפחיד או להקניט את המתלוננת, מעוגנות היטב בנתונים העובדתיים שהוכחו מעבר לספק סביר, והן מקובלות עליי. כמו כן, צדקו הערכאות הקודמות בקובען כי אין בטון הדיבור "המפייס", כביכול, של המבקש, והצהרותיו כי אין בכוונתו לממש את איומיו, כדי להעלות או להוריד מבחינת התממשות כל יסודות עבירת האימים.

11. כמו כן, אין לקבל את טענת המבקש באשר לקבילותה של הקלטת בה תועדו הדברים, ואוסיף עוד כי לא נפל גגם בהחלטת בית המשפט המחוזי שלא להאזין לקלטת, ולהסתפק בתמליל ההקלטה ובהתרשמותו של בית משפט השלום מתוכן הדברים.

12. לאור האמור, דין הבקשה להידחות.

13. החלטתי בדבר עיכוב ביצוע העונש מתבטלת בזאת, והמבקש ירצה את עבודות השירות ב-"ציימס-מע"ש" בראשון לציון, או במקום אחר על פי קביעת הממונה על עבודות השירות, ולצורך קליטה והצבה יתייצב המבקש בפני המפקח על עבודות השירות, במפקדת מחוז המרכז בשב"ס, ביום 11.7.2018 שעה 09:00.

ניתנה היום, ז' בתמוז התשע"ח (20.6.2018).

שׁוֹפֵט